

Zespoły teatralne

Działalność teatralna w Łódzkim Domu Kultury to współpraca z amatorskim ruchem teatralnym, grupami zawodowymi, organizacja imprez artystycznych, spektakli prezentujących wykonawców zawodowych oraz amatorów popularyzujących różnorodne gatunki oraz formy teatralne, zajęcia warsztatowe oraz organizacja przeglądów i festiwali teatralnych. Imprezy organizowane są nie tylko w siedzibie naszej instytucji, ale także w różnych miejscowościach województwa łódzkiego. W popularyzowaniu amatorskiego ruchu teatralnego współpracujemy z placówkami kultury, szkołami i organizacjami pozarządowymi. Na terenie ŁDK prowadzimy stałą działalność teatralną w oparciu o amatorskie grupy teatralne, współpracę z zawodowymi aktorami, cykliczne warsztaty teatralne, pokazy spektakli, przeglądy i festiwale teatralne.

Z uwagi na tymczasową zmianę lokalizacji Łódzkiego Domu Kultury (ul. Dowborczyków 18, 90-019 Łódź), współpraca z poniższymi zespołami i grupami teatralnymi została zawieszona.

TEATR YETA

Teatr powstał w 2011 roku.

Mottem jego działalności jest zdanie ze „Scenariusza dla trzech aktorów” Bogusława Schaeffera:

„Bezmyślna sztuka, to kres sztuki!”

Nazwa zespołu pochodzi z argentyńskiego slangu lunfardo, którym posługują się "tangueros" - osoby zawodowo zajmujące się tangiem. Słowo "yeta" oznacza... czynność przynoszącą pecha.

Pierwszy skład osobowy wyłonił się z zajęć warsztatowych, prowadzonych dla adeptów offowej Grupy Teatralnej "Dziewięćsił" (działającej w Łodzi od 1987 r.) przez - związanego z nią od 1991 roku, recytatora, aktora i reżysera, od 2006 roku instruktora dramy - Adama Wrzesińskiego.

Teatr YETA w pewnym zakresie kontynuuje działania GT "Dziewięćsił": jest teatrem literackim, opiera swoje poszukiwania artystyczne o ciekawe teksty dramaturgiczne, głównie młodych, polskich autorów, ale w swej pracy sięga również po "znanych i uznanych" dramaturgów i literatów. W pracy warsztatowej główny nacisk kładzie on natomiast na proces kreowania postaci przez aktora i wpisanie tejże postaci we wspólnie kreowane dzieło sceniczne.

W ciągu dotychczasowej pracy warsztatowej Teatr YETA zrealizował i wystawił:

zamknięte i jednorazowe pokazy warsztatowe:

- "3inBed" - na motywach słuchowiska "3 w sypialni" Ewy Banaszekiewicz i Mateusza Dymka,
- "Elżbieta H." na motywach scenariusza Anny Wakulik,
- "Druga strona poranka" - pokaz warsztatowy Grupy Adeptów (składającej się z osób uczęszczających na warsztaty dramowe w Łódzkim Domu Kultury) oparty na tekstach tzw. Poetów Rocka - w opracowaniu Adama Wrzesińskiego i w reżyserii zespołowej,
- „Kolor chłodnego dnia” - przygotowany dla Domu Literatury w Łodzi wieczór teatralny wg scenariusza oryginalnego Nicholasa Hardcoxa, w adaptacji i reżyserii Adama Wrzesińskiego z gościnnym udziałem Martyny Cichej i Luki Kuzmanowicia;

oraz spektakle:

- "Obrazki" według opowiadania Ludwika Szyrmera pt. "Frenofagiusz i Frenolesty", w tekstowej adaptacji Eweliny Woźniak;
- „Cel/i/na” - kalejdoskopowy kolaż teatralny o dramatycznych kolejach losów Żony Wieszcza.
- „Miss Tyfikacja” - psychologiczny dramat (w klimacie skandynawskim) na kwartet aktorski, wg scenariusza Par Olova Larssena,
- „Wieczór u Pana Naczelnego Dyrektora” - monodram w autorskim wykonaniu Luki Kuzmanowicia,
- „Epitimia” - metafizyczny dramat obyczajowy, zatopiony w mrocznym klimacie XIX-wiecznej Rosji, autorstwa Michaiła Fiodorowa,
- „Córki Trygława” - nerwowy sen dramaturga, podświadomie tkwiący głęboko w kosmatym zakamarku słowiańskiej duszy; spektakl - mimo wyraźnego oniryzmu - jasny i lekki (z wyjątkiem kilku momentów grozy), wywołujący uśmiech na twarzy widza. Scenariusz: Jaromir Ryśków-Wnuk.

Obecnie skład osobowy zespołu Teatru YETA, to głównie uczniowie i studenci łódzkich szkół średnich i uczelni wyższych.

Spektakl "Epitimia"

Spektakl "Miss Tyfikacja" Spektakl "Obrazki, czyli Frenofagiusz i Frenolesty"

TEATR POD LUPĄ

Teatr został powołany do życia w 1991 roku przez aktorkę Teatru 77 - Teresę Radzikowską działa nieprzerwanie na bazie warsztatów o charakterze edukacyjnym. W tym okresie powstało 40 premier realizowanych przez kilkuset uczestników zajęć. Wielu spośród nich ukończyło szkoły teatralne i zostało aktorami zawodowymi.

POD LUPĄ był wielokrotnie nagradzany na festiwalach ogólnopolskich. W ostatnich latach został 2-krotnie wyróżniony na ŁÓPTA /Łódzkim Przeglądzie Teatrów Amatorskich/.

Aktualnie zespół tworzą:

- Grażyna Wieteska
- Sebastian Dominiak
- Michał Włodarczyk
- Paweł Anglart
- Karolina Michałus

W repertuarze: "Febe wróć", czyli opowieść o życiu pary małżonków - młodych, pięknych, zamożnych i nowoczesnych. Choć żyją pod jednym dachem swojego luksusowego domu, a niekiedy nawet uprawiają seks, nie mają wspólnych tęsknot i marzeń. Ich relacja jest pusta, pozbawiona głębi. I wtedy, w ten uporządkowany, elegancki świat wkracza tytułowa Febe, pies zaprzyjaźnionej pary. Czy to odmieni ich życie, czy pies uświadomi im nie uświadomioną dotąd potrzebę serdecznego kontaktu, czy potrafi ich ucłowieczyć. Na te pytania próbujemy odpowiedzieć w naszej realizacji znakomitego tekstu Michaela Gowa.

 Spektakl "Febe wróć"

Przewodniczka stada

Tak określiła rolę Teresy Radzikowskiej w Teatrze POD LUPA mgr Anna Wolska – kulturoznawczyni podczas seminarium n.t. „Teatr amatorski a cyberświat” w 2016 roku zorganizowanego z okazji 25-lecia istnienia teatru.

Pani Teresa – absolwentka Wydziału Filologicznego UŁ, dyplomowana aktorka i pedagog, powołała do życia teatr na bazie warsztatów w 1991 roku w łódzkim Domu Kultury. Laureatka 2 finałów Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego, nagradzana za kreacje aktorskie w teatrze STU KRZESEŁ i w Teatrze 77, rozpoczęła pracę warsztatową z uczniami szkół podstawowych i średnich. Wkrótce powstał zespół, który zrealizował „Pałac lodowy” nagrodzony na ŁOPCIE i Ogólnopolskim Festiwalu „KSZESŁO”. To było pierwsze stado, które przetrwało 5 lat. Kolejne przedstawienia to: „Odejdźcie głodomora”, „Historia chybionej miłości”, „Drugi pokój”, „Czupurek”.

W 1996 roku, po odejściu części zespołu, został zrealizowany kontrowersyjny, offowy spektakl „Moja głowa była młotem kowalskim” nagradzany i prezentowany na wielu festiwalach w Polsce. Zainteresowanie teatrem absurdu zaowocowało też „Rajem dusznym”, który powstał z inicjatywy samych aktorów. To było drugie stado - dojrzały artyści, których ukształtował teatr POD LUPĄ.

Trzecie stado pojawiło się na początku nowego tysiąclecia. Kilkunastoosobowa grupa (starzy aktorzy i młodzi uczestnicy warsztatów) stworzyli autorski „Pogrzeb” prezentowany na festiwalu „Młodzi na progu XXI wieku”. Poza tym trwał intensywny rozwój osobisty – przygotowania do egzaminów aktorskich, monodram „Epitafium dla nadwrażliwych” „Pulsując...”, działania parateatralne na terenie Łodzi i województwa, udział w festiwalach.

Okresy tworzenia się kolejnych stad stawały się coraz krótsze. Błyskawiczny rozwój cyberświata sprawia, że teatr często staje się tylko trampoliną do tworzenia osobistych karier. Jednak więzi i poczucie wspólnoty pozostają.” Z niektórymi kolegami z teatru POD LUPĄ jestem w kontakcie” – mówi w wywiadzie dla „Wysokich obcasów” Dobromir Dymecki –

obecnie aktor TR Warszawa. Niektórzy członkowie teatru, tacy jak Sebastian Dominiak – obecnie nauczyciel - wrócił po latach i zagrał w „Febe wróć”. Chodzi o znalezienie jakiejś odskoczni od codzienności.”

Pomimo upływu lat i trudności finansowych teatr wciąż działa. Powstają głośne spektakle: „Telmah czy też Hamlet”, „Gnojek”, „Sytuacje rodzinne”, „Oświadczyzny”, „ Zagadkowa natura”, „Zapiski oficera”, „Pisi”, „Pamiętnik Anny Frank”, „Nie kupuj kota w worku”, „Czucie”, Sceny z Różewicza. „Brudne naczynie” „Jim”, „Papusza”, „Moje 5 minut”, wreszcie ostatnia, bardzo ciekawa realizacja-„Febe wróć” w wykonaniu pary dojrzałych aktorów – Grażyny Wieteski i Sebastiana Dominiaka.

W okresie 30 lat swego istnienia teatr POD LUPĄ był wielokrotnie opisywany i recenzowany – nie tylko w łódzkich gazetach codziennych, ale także w czasopiśmie o zasięgu ogólnopolskim takich jak „Życie”, „Tygiel kultury”, a nawet zagranicznym: /Tekst prof. Urszuli Aszyk w piśmie reżyserów hiszpańskich „Ade Teatro”/

Ostatnie stado, które rozpoczęło działalność w 2018 roku musiało się zatrzymać, podobnie jak wiele innych w Polsce i na świecie z powodu pandemii. Czekamy z utęsknieniem na możliwość spotkania z widzami w realu , aby podjąć przerwana realizację naszej „Hero-Inki”, tym bardziej, że w 2021 roku minie 30 lat istnienia teatru POD LUPĄ.